

Els mals aires de la immigració

Els vespres plego tard. De dilluns a dijous, quan torno del garatge cap a casa, passo per davant de diversos establiments regentats per nouvinguts a la plaça dels Infants. En un d'aquests, el qual, fins fa pocs mesos, acollia una botiga de joguines, s'hi ha obert un botiga de queviures. La transformació d'una activitat a l'altra, com acostuma a passar en aquest tipus de comerços, es va fer de manera tan fugaç com precària, evitant despeses innecessàries. Fins aquí, però, res a dir.

El problema rau en la instal·lació de l'aire condicionat. Un aparell (reciclat, a jutjar pel seu aspecte i configuració) s'ha col·locat damunt la porta d'entrada i, moltes nits, queda en funcionament i fa un soroll considerable. Segons l'ordenança vigent que cito textualment, «si es disposa d'instal·lació de climatització amb unitat condensadora exterior en façana, aquesta quedarà visualment i arquitectònicament integrada en el pla de façana i a una alçada mínima de 2,50 m sobre el pla de vorera, evitant molèsties a tercers per causa de fluxos d'aire i sorolls.» No és el cas que ens ocupa. De fet, el propietari d'aquest establiment ha fet com el seu veí de pocs metres més enllà, que té instal·lada la condensadora al carrer, a terra, just davant de l'aparador. En tots dos casos, em jugo un pèsol que l'aire condicionat es va muntar després d'haver obtingut el permís d'obertura.

Davant d'aquest fet massa habitual, els ciutadans no hem de restar impassibles. Hem d'exigir al propietari que s'ajusti a la reglamentació legal i a l'ordenança municipal. Sense ànim bel·ligerant, primer, hem de poder comentar-li-ho personalment. En segon terme, potser instarem que l'informi la Policia Local (que per una estona que s'estigui de fer córrer la grua tampoc passarà res) i, si és el cas, canalitzi la incidència cap als tècnics municipals. I, en última instància, i si hi ha perjudicis o danys personals, no hem de dubtar a efectuar la denúncia corresponent.

Això és tenir alguna cosa contra els immigrants i el seu dret a obrir negocis? Crec que no. Si tots els que obren establiments de pública concurrència a Manresa han d'ajustar-se a la normativa i això costa diners i esforços complementaris, hem de ser implacables amb aquells que se la salten a la torera o fan modificacions i afegitons sense el permís corresponent un cop obert l'establiment. Aquesta sí que és una qüestió cívica i tangible i no pas altres que ara es pretenen regular de manera més espiritual.

De fet, la permissivitat davant d'aquestes i altres irregularitats contribueix a anar alimentant el caldo de cultiu contra els efectes migratoris que acaben desembocant, massa vegades, en brots irracionals de racisme i xenofòbia. Per això, sisplau, no confonguem els termes perquè prendrem mal. La cultura, la religió i els costums s'han de respectar, però l'espai de convivència comuna (al carrer i en els espais públics), així com la reglamentació que hi té associada, han de ser consensuats i complerts per igual per part de tots els ciutadans. Per això, en aquests moments, està sent discutida la nova ordenança de civisme promoguda per l'Ajuntament.

Le legalitat s'ha de complir. Així, també molts comerciants autòctons són víctimes de la normativa i les exigències sanitàries i mediambientals. Recordem el trist final de Cal Fainé al carrer del Born. Una carnisseria centenària que va haver d'abaixar portes per les exigències legals d'adequació. L'administració, en aquest cas, va posar contra l'espasa i la paret els propietaris del negoci, no pas de l'immoble, que, davant del panorama econòmic del petit comerç, van optar per posar el punt i final a l'activitat.

A la plaça Major, en canvi, un ciutadà autòcton va traspasar un establiment del mateix sector a un immigrant sense informar-lo dels incompliments de normativa que s'hi havien registrat. El comprador, en aquest cas, va pecar de passerell i ara es troba amb tot el mullader, però, amb la conducta de l'antic propietari, n'hi per llogar-hi cadires. Solem fer responsables als nouvinguts del desordre comercial, però, entre els botiguers d'aquí, també hi ha actituds i postures irregulars i

incíviques.

Sembla que una nova llei del petit comerç impulsada des de Madrid pel Partit Popular permetrà obrir establiments sense necessitat de ser avaluats pels tècnics corresponents. Endavant, si això agilitza els tràmits i redueix els mesos que l'emprenedor paga el lloguer d'un espai que no rendibilitza mentre espera el beneplàcit de l'administració. Ara bé, un cop obert, la il·legalitat o, el que és el mateix, l'incompliment de les regles del joc i de la convivència entre les persones s'han de perseguir.

Són temps difícils i tothom té dret a guanyar-se la vida. Es volen obrir establiments minimitzant-ne els costos d'adequació. També em faig el càrrec que, en altres països, la normativa al voltant de l'activitat comercial és molt més laxa. Però les consideracions respecte a les instal·lacions elèctrica i de climatització, de refrigeració d'aliments i extracció de fums, d'incompatibilitat de productes en contacte o, quan és el cas, de lavabos i barreres arquitectòniques, no són pas sobrades. Són producte d'una legalitat i normes cíviques que hem promogut a mesura que el país anava progressant i que, de la mateixa manera, hem d'acceptar i assumir tots: els nascuts a Manresa o en qualsevol altre punt del planeta.